

"Glooiend op een gele heuvel"

je perst weer zure druiven
vergist je wijn en droesemt
op de zielen in de fles

de druiven rijpen
in de stilte van je lach
de zon van je gedachten

je hebt jezelf weer weggezet
in krochten die tochten van
onderwereld en bedorven lucht

je bent weer koning
in het sprookje van eergisteren
de appel heb je doorgeslikt

nog ben je niet gestikt in
schuld en boete als geile heksen
trekken aan de koorden van fatsoen

je liet je gaan had niets gehoord
een salamander roerde modder
zijn winterslaap verstoord

je zag weer de spelonken in je geest
de routes die je hebt gelopen je hoeft
niet meer je bent er pas geweest

ik wil je wijn en dronken kussen
de warme wijngaard en de zon
beneden de rivier in lussen

wil je glooiend op een gele heuvel
in een sprookje met een rieten dak
ik ben al heel tevreden met je stille lach

wil melker
15/09/2009
www.wilmelkerrafels.deds.nl

© september 2009, wil melker, BasicPublishing.nl